

ZDRUŽENO BESEDILO MLI IN KONVENCIJE MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN KRALJEVINO BELGIJO O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI NA DOHODEK IN PREMOŽENJE

Ta dokument je bil pripravljen v posvetovanju s pristojnim organom Kraljevine Belgije ter predstavlja skupno razumevanje prilagoditev konvencije, opravljenih z MLI.

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Konvencije med Republiko Slovenijo in Kraljevino Belgijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, podpisane 22. junija 1998 ("konvencija"), kot je prilagojena z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki sta jo Republika Slovenija in Kraljevina Belgija podpisali 7. junija 2017 ("MLI").

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Kraljevine Belgije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 26. junija 2019. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na konvencijo.

Verodostojna pravna besedila konvencije in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb konvencije, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb konvencije. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb Vzorčne davčne konvencije OECD 2017.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v konvenciji (kot je "zajeti davčni sporazum" in "konvencija", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe konvencije: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe konvencije ali na konvencijo razumeti, kot da se nanašajo na konvencijo, kot je prilagojena z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in konvencije so dostopna:

- v Republiki Sloveniji:
v Uradnem listu Republike Slovenije št. 5/99-MP in 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>);
- v Kraljevini Belgiji:
<http://reflex.raadvst-consetat.be/reflex/pdf/Mbbs/2002/11/29/78784.pdf>
<http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>

Stališče Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, in stališče Kraljevine Belgije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 26. junija 2019, je dostopno [na spletni strani depozitarja MLI \(OECD\)](#).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za konvencijo, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne določbe konvencije. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Republike Slovenije in Kraljevine Belgije v njunih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 26. junij 2019 za Kraljevino Belgijo.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in 1. oktober 2019 za Kraljevino Belgijo.

Razen če ni drugje v tem dokumentu navedeno drugače, se določbe MLI v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2020 ali po njem;
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračunata državi pogodbenici, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. aprila 2020 ali po njem.

K O N V E N C I J A

MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN KRALJEVINO BELGIJO O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI NA DOHODEK IN PREMOŽENJE

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

in

VLADA KRALJEVINE BELGIJE

[NADOMEŠČENO s prvim in tretjim odstavkom 6. člena MLI] [sta se v želji, da bi sklenili konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki na dohodek in premoženje]

Naslednja prvi in tretji odstavek 6. člena MLI nadomeščata besedilo v preambuli te konvencije, ki se nanaša na namen odpraviti dvojno obdavčevanje:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema *ta konvencija*, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja *konvencija*, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

v želji po nadaljnjem razvijanju gospodarskih odnosov in krepitvi sodelovanja v davčnih zadevah,

dogovorili o naslednjem:

I. POGLAVJE – PODROČJE KONVENCIJE

1. člen

OSEBE, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

DAVKI, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

1. Ta konvencija se uporablja za davke na dohodek in premoženje, ki jih uvajajo država pogodbenica, njene politične enote ali njene lokalne oblasti, ne glede na to, kako so uvedeni.

2. Za davke na dohodek in premoženje štejemo vse davke, ki se uvedejo na celotni dohodek, na celotno premoženje ali na sestavine dohodka ali premoženja, vključujoč davke na dobiček od odsvojitve premičnin ali nepremičnin, davke na celotne zneske mezd ali plač, ki jih plačujejo podjetja, kot tudi davke na zvišanje vrednosti kapitala.

3. Obstoječi davki, za katere se uporablja dogovor, so zlasti:

a) v primeru Slovenije:

1° davek na dobiček pravnih oseb, vključno z dohodkom od transportnih storitev tuje osebe, ki nima svojega zastopstva na področju Republike Slovenije;

2° davek na dohodek posameznikov, vključno z mezdami in plačami, dohodkom od kmetijskih dejavnosti, dohodkom iz poslovanja, kapitalskimi dobički in dohodkom iz nepremičnin in premičnin;

3° davek na premoženje;

(v nadaljevanju: "slovenski davek");

b) v primeru Belgije:

1° davek na dohodek posameznikov;

2° davek na dohodek podjetja;

3° davek na dohodek pravnih oseb;

4° davek na dohodek nerezidentov;

5° posebni davek, vključen v davek na dohodek posameznikov;

6° dodaten prispevek za krizne situacije, vključno s predplačili, dodatne dajatve na te davke in predplačila, in dodatki davku na dohodek posameznikov,

(v nadaljevanju: "belgijski davek").

4. Ta konvencija se bo uporabljala tudi za kakršne koli enake ali vsebinsko podobne dajatve, ki bodo uvedene po datumu podpisa konvencije, dodatno k že obstoječim dajatvam ali namesto njih. Pristojni organi držav pogodbenic morajo drug drugega obvestiti o vseh bistvenih spremembah, ki so bile izvršene v ustreznih davčnih zakonih.

II. POGlavJE – DEFINICIJE

3. člen

SPLOŠNE DEFINICIJE

1. Za potrebe te konvencije, razen če kontekst ne zahteva drugače:

- a) 1° izraz "Slovenija" pomeni Republiko Slovenijo; kadar je uporabljen v zemljepisnem pomenu, pomeni ozemlje Republike Slovenije, vključno s teritorialnim morjem in katerim koli drugim delom morja ali zraka, kjer Republika Slovenija v skladu z mednarodnim pravom uveljavlja suverene pravice ali svojo sodno pristojnost;
- 2° izraz "Belgija" pomeni Kraljevino Belgijo; kadar je uporabljen v zemljepisnem pomenu, pomeni ozemlje Kraljevine Belgije, vključno s teritorialnim morjem in katerim koli drugim delom morja in zraka, kjer Kraljevina Belgija v skladu z mednarodnim pravom uveljavlja svoje suverene pravice ali svojo sodno pristojnost;
- b) izraza "država pogodbenica" in "druga država pogodbenica" pomenita Slovenijo ali Belgijo, v skladu s kontekstom;
- c) izraz "oseba" zajema posameznika, družbo ali katero koli drugo telo, ki združuje več oseb;
- d) izraz "družba" pomeni katero koli korporacijo ali enoto, ki se obravnava kot korporacija v davčne namene;
- e) izraza "podjetje države pogodbenice", in "podjetje druge države pogodbenice" pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice in podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;
- f) izraz "mednarodni promet" pomeni kakršen koli prevoz z ladjo ali letalom, s katerim upravlja podjetje, ki ima sedež dejanske uprave v državi pogodbenici, razen kadar ladja ali letalo opravljata prevoze izključno med kraji v drugi državi pogodbenici;
- g) izraz "pristojni organ" pomeni:
- 1° v primeru Slovenije: Ministrstvo za finance ali njegovega pooblaščenega predstavnika, in
- 2° v primeru Belgije: ministra za finance ali njegovega pooblaščenega predstavnika;
- h) izraz "državljeni" pomeni:
- 1° vse posameznike, ki imajo državljanstvo države pogodbenice;
- 2° vse pravne osebe, družabništva in združenja, katerih status izhaja iz zakonov, ki veljajo v državi pogodbenici.

2. Kadar država pogodbenica uporablja to konvencijo, ima vsak izraz, ki s konvencijo ni opredeljen, če kontekst ne zahteva drugače, tak pomen, kot ga ima po njenih zakonih, ki se nanašajo na davke, za katere se uporablja ta konvencija.

1. Za namene te konvencije izraz "rezident države pogodbenice" pomeni katero koli osebo, ki je v skladu z zakoni te države pogodbenice dolžna plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, bivališča, sedeža uprave ali katerega koli drugega kriterija podobne narave. Vendar ta izraz ne pomeni katere koli osebe, ki je dolžna plačevati v državi le davke od dohodkov, ki izvirajo v tej državi ali od premoženja, ki se tam nahaja.

2. Kadar je v skladu z določbami prvega odstavka posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status opredeli, kot sledi:

- a) šteje se za rezidenta države, kjer ima stalno prebivališče; če ima stalno prebivališče v obeh državah, se šteje za rezidenta države, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske odnose (središče vitalnih interesov);
- b) če države, v kateri ima središče svojih vitalnih interesov, ni mogoče določiti, ali če nima na razpolago stalnega prebivališča v eni ali drugi državi, se šteje, da je rezident države, v kateri običajno prebiva;
- c) če ima svoje običajno bivališče v obeh državah ali v nobeni od njiju, se šteje za rezidenta države, katere državljan je;
- d) če je državljan obeh držav ali nobene od njiju, pristojni organi držav pogodbenic razrešijo to vprašanje s skupnim dogovorom.

3. Kadar je zaradi določb prvega odstavka oseba, razen posameznika, rezident v obeh državah pogodbenicah, se šteje za rezidenta države, v kateri je njen sedež dejanske uprave.

5. člen

STALNA POSLOVNA ENOTA

1. Za namene te konvencije izraz "stalna poslovna enota" pomeni stalno mesto poslovanja, v katerem se v celoti ali delno odvijajo posli določenega podjetja.

2. Izraz "stalna poslovna enota" še posebej vključuje:

- a) sedež uprave;
- b) podružnico;
- c) poslovalnico;
- d) tovarno;
- e) delavnico, in
- f) rudnik, naftno ali plinsko nahajališče, kamnolom ali kateri koli drug kraj, kjer pridobivajo naravne vire.

3. Izraz "stalna poslovna enota" prav tako vključuje gradbišče, projekt gradnje, montaže ali instalacij ali nadzorne dejavnosti v zvezi s tem, vendar samo, če takšna gradbišča, projekti ali dejavnosti trajajo dlje kot dvanajst mesecev.

4. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz "stalna poslovna enota" ne vključuje:

- a) uporabe prostorov izključno za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;
- b) vzdrževanja zalog dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo zaradi skladiščenja, razstavitve ali dostave;
- c) vzdrževanja zalog dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, izključno za namene predelave v drugem podjetju;
- d) vzdrževanja stalnega kraja poslovanja izključno za nakup dobrin ali blaga ali za zbiranje podatkov za podjetje;
- e) vzdrževanja stalnega kraja poslovanja izključno z namenom izvajanja katere koli druge dejavnosti pripravljalne ali pomožne narave za podjetje;
- f) vzdrževanja stalnega kraja poslovanja izključno zaradi kakršne koli kombinacije dejavnosti, navedenih v pododstavkih a) do e), če je celotna dejavnost stalnega kraja poslovanja, ki izvira iz te kombinacije, pripravljalne ali pomožne narave.

Naslednji četrti odstavek 13. člena MLI se uporablja za četrti odstavek 5. člena te konvencije:

13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI

Četrti odstavek 5. člena konvencije se ne uporablja za stalno mesto poslovanja, ki ga uporablja ali vzdržuje podjetje, če to podjetje ali tesno povezano podjetje opravlja poslovne dejavnosti na istem ali drugem kraju v isti državi pogodbenici in:

- a) to mesto ali drugo mesto pomeni stalno poslovno enoto za podjetje ali tesno povezano podjetje v skladu z določbami 5. člena konvencije, ali
- b) celotna dejavnost, ki je posledica kombinacije dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, ni pripravljalna ali pomožna,

pod pogojem, da so poslovne dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, dopolnilne funkcije, ki so del celovitega poslovanja.

5. [NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 12. člena MLI] [Kljub določbam prvega in drugega odstavka, kjer oseba – ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega veljajo določbe šestega odstavka – deluje v državi pogodbenici v imenu podjetja in ima oziroma običajno uporablja pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, se šteje, da ima podjetje stalno poslovno enoto v tej državi za vse dejavnosti, ki jih ta oseba opravlja za podjetje, razen če njene dejavnosti niso omejene na tiste, omenjene v četrtem odstavku,

zaradi katerih se ta stalni kraj poslovanja po tem odstavku ne bi štel za stalno poslovno enoto, če bi se te dejavnosti opravljale prek stalnega kraja poslovanja.]

Naslednji prvi odstavek 12. člena MLI nadomešča peti odstavek 5. člena te konvencije:

12. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE S KOMISIJSKIMI ARANŽMAJI IN PODOBNIMI STRATEGIJAMI

Ne glede na 5. člen konvencije, vendar ob upoštevanju drugega odstavka 12. člena MLI, kadar oseba deluje v državi pogodbenici za podjetje in pri tem običajno sklepa pogodbe ali ima običajno vodilno vlogo, kar vodi k sklepanju pogodb, ki se sklepajo rutinsko, ne da bi jih podjetje bistveno spreminjalo, in so te pogodbe:

- a) v imenu podjetja, ali
- b) za prenos lastništva nad premoženjem v lasti tega podjetja ali premoženja, ki ga podjetje lahko uporablja, ali za podelitev pravice do uporabe takega premoženja, ali
- c) za storitve, ki jih to podjetje opravlja,

se za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi pogodbenici v zvezi s katerimi koli dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če se zaradi teh dejavnosti, če bi jih podjetje opravljalo prek svojega stalnega mesta poslovanja v tej državi pogodbenici, to stalno mesto poslovanja ne bi štelo za stalno poslovno enoto v skladu z opredelitvijo stalne poslovne enote v določbah 5. člena konvencije.

6. [NADOMEŠČENO z drugim odstavkom 12. člena MLI] [Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici, če opravlja posle v tej državi prek posrednika, splošnega komisionarja ali kakršnega koli drugega agenta, ki ima neodvisen status, če te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja.]

Naslednji drugi odstavek 12. člena MLI nadomešča šesti odstavek 5. člena te konvencije:

12. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE S KOMISIJSKIMI ARANŽMAJI IN PODOBNIMI STRATEGIJAMI

Prvi odstavek 12. člena MLI se ne uporablja, če oseba, ki deluje v državi pogodbenici za podjetje druge države pogodbenice, posluje v prvi omenjeni državi pogodbenici kot neodvisni zastopnik in deluje za podjetje v okviru tega običajnega poslovanja. Če pa oseba deluje izključno ali skoraj izključno za eno ali več podjetij, s katerimi je tesno povezana, ta oseba v zvezi s katerim koli takim podjetjem ne velja za neodvisnega zastopnika v smislu tega odstavka.

7. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje ali jo nadzoruje družba, ki je rezident druge države pogodbenice, oziroma ki izvaja posle v tej drugi državi (prek stalne poslovne enote ali drugače), samo po sebi še ne pomeni, da se taka družba šteje za stalno poslovno enoto druge.

Naslednji prvi odstavek 15. člena MLI se uporablja za določbe te konvencije:

15. ČLEN MLI – OPREDELITEV OSEBE, KI JE TESNO POVEZANA S PODJETJEM

Za namene določb 5. člena konvencije, je oseba tesno povezana s podjetjem, če ima na podlagi vseh ustreznih dejstev in okoliščin eden nadzor nad drugim ali pa sta oba pod nadzorom istih oseb ali podjetij. V vsakem primeru se oseba šteje za tesno povezano s podjetjem, če ima eden izmed njiju neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža v drugem (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) ali če ima druga oseba neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) v osebi in podjetju.

III. POGlavJE – OBDAVČEVANJE DOHODKA

6. člen

DOHODEK OD NEPREMIČNIN

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice, ki izhaja iz nepremičnin (vključno z dohodkom od kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.
2. Izraz "nepremičnine" ima pomen, ki ga določa zakonodaja države pogodbenice, v kateri je določena nepremičnina. Izraz zajema vselej tudi premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živi in neživi inventar kmetijskih in gozdnih gospodarstev, pravice, za katere veljajo določbe splošnega prava, ki se nanašajo na zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot odškodnino za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rud, virov ter drugih naravnih bogastev. Ladje, čolni in letala se ne štejejo za nepremičnine.
3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek, ustvarjen z neposredno uporabo, oddajanjem v najem ali drugačno uporabo nepremičnine.
4. Določbe prvega in tretjega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek od nepremičnine podjetja in za dohodek od nepremičnine, ki se uporablja za opravljanje samostojnih osebnih storitev.

7. člen

POSLOVNI DOBIČKI

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi, razen če podjetje posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje kot

prej omenjeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi, vendar samo v tolikšni meri, kolikor se pripisuje tej stalni poslovni enoti.

2. V skladu z določbami tretjega odstavka, kjer podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, bo v vsaki državi pogodbenici stalni poslovni enoti pripisan dobiček, ki bi ga lahko pričakovali, če bi bila podjetje in stalna poslovna enota dve različni in ločeni podjetji, ki se ukvarjata z enakimi ali podobnimi dejavnostmi pod enakimi ali podobnimi pogoji in delujeta popolnoma neodvisno drug od drugega.

3. Pri določanju dobičkov stalne poslovne enote se mora dovoliti odbitek stroškov, ki nastanejo pri poslovanju stalne poslovne enote, vključujoč poslovodne in splošne upravne stroške, ki so nastali bodisi v državi, kjer je stalna poslovna enota, ali drugje.

4. Če je bilo v državi pogodbenici običajno določati dobiček, ki se pripisuje stalni poslovni enoti na podlagi razdelitve celotnega dobička podjetja na različne dele, nič v drugem odstavku ne more preprečiti državi pogodbenici, da bi določala dobiček za obdavčenje s takšno razdelitvijo, ki je običajna. Metoda razdelitve mora vseeno biti takšna, da so rezultati v skladu z načeli, ki jih vsebuje ta člen.

5. Stalni poslovni enoti se ne pripisuje dobiček, če samo kupuje dobrine ali blago za podjetje.

6. Za namene prejšnjih odstavkov se morajo stalni poslovni enoti dobički določati po isti metodi leto za letom, razen če ni upravičenega in zadostnega razloga za nasprotno.

7. Kjer dobički vključujejo dele dohodka, ki so posebej obravnavani v drugih členih te konvencije, na določbe tistih členov ne bodo vplivale določbe tega člena.

8. člen

POMORSKI IN ZRAČNI PROMET

1. Dobički iz prevozov z ladjami in letali v mednarodnem prometu se obdavčijo samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

2. Za namen tega člena dobički od prevozov z ladjami in letali v mednarodnem prometu vključujejo posebno:

a) priložnostne dobičke, ki izhajajo iz najemnin za same ladje ali letala, ki se uporabljajo v mednarodnem prometu;

b) dobičke, ki izhajajo iz uporabe ali najema kontejnerjev, če je tak dobiček dodaten ali naključen z ozirom na dobiček, za katerega veljajo določbe prvega odstavka.

3. Če je sedež dejanske uprave podjetja, ki se ukvarja z ladijskim pomorskim prometom, na ladji, se šteje, da je sedež dejanske uprave v državi pogodbenici, v kateri je matična luka ladje, če pa ladja nima matične luke, je sedež dejanske uprave v državi pogodbenici, katere rezident je prevoznik.

4. Določbe prvega odstavka veljajo tudi za dobičke iz udeležbe v poolu, mešanem podjetju ali mednarodnih poslovnih agencijah.

9. člen

ZDRUŽENA PODJETJA

Kjer

- a) podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno sodeluje pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali
- b) iste osebe sodelujejo neposredno ali posredno pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice,

in v obeh primerih obstajajo oziroma se uvedejo med dvema podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih razmerjih pogoji, ki so drugačni od tistih, kakršni bi bili med neodvisnimi podjetji, potem se dobički, do katerih bi – če takih pogojev ne bi bilo – v enem od podjetij prišlo, vendar – prav zaradi takih pogojev do njih ni prišlo, smejo vključiti v dobičke tega podjetja in ustrezno obdavčiti.

Naslednji prvi odstavek 17. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:

17. ČLEN MLI – USTREZNE PRILAGODITVE

Kadar *država pogodbenica* v dobiček podjetja te *države pogodbenice* vključi – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je bilo že obdavčeno podjetje druge *države pogodbenice* v tej drugi *državi pogodbenici*, in je tako vključen dobiček dobiček, ki bi prirasel podjetju prvo omenjene *države pogodbenice*, če bi bili pogoji, vzpostavljeni med podjetjema, taki, kakor bi jih vzpostavili neodvisni podjetji, ta druga *država pogodbenica* ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v *tej državi pogodbenici* obračuna od tega dobička. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe *konvencije*, pristojna organa *držav pogodbenic* pa se po potrebi med seboj posvetujeta.

10. člen

DIVIDENDE

1. Dividende, ki jih družba, rezident države pogodbenice, izplača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v drugi državi.

2. Vendar se takšne dividende lahko obdavči tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki izplačuje dividende, v skladu z zakoni te države, če pa je upravičeni lastnik dividend rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati:

- a) **[PRILAGOJENO s prvim odstavkom 8. člena MLI]** [5 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik družba, ki ima neposredno v lasti najmanj 25 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende;]

Naslednji prvi odstavek 8. člena MLI se uporablja za pododstavek a drugega odstavka 10. člena te konvencije:

8. ČLEN MLI – TRANSAKCIJE V ZVEZI S PRENOSOM DIVIDEND

Pododstavek a drugega odstavka 10. člena konvencije se uporablja le, če so pogoji lastništva, navedeni v teh določbah, izpolnjeni ves čas 365-dnevnega obdobja, ki vključuje dan plačila dividend (za namene izračuna tega obdobja se ne upoštevajo spremembe lastništva, ki bi nastale neposredno zaradi korporativne reorganizacije, kot je združitev ali razdružitev družbe, ki ima delnice ali plačuje dividende).

- b) 15 odstotkov bruto zneska dividend v vseh drugih primerih.

Določbe tega odstavka ne vplivajo na obdavčenje družbe glede na dobičke, iz katerih so plačane dividende.

3. Izraz "dividende", uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic, "jouissance" delnic ali pravic, rudniških delnic, ustanoviteljskih delnic ali iz drugih pravic do udeležbe v dobičku, ki niso terjatve, kot tudi dohodek, celo če je izplačan v obliki obresti, ki se enako obravnava kot dohodek od delnic po notranji davčni zakonodaji države, katere rezident je družba, ki izvaja plačilo.

4. Določbe prvega in drugega odstavka ne veljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, opravlja posle v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki izplačuje dividende prek stalne poslovne enote podjetja, ki se tam nahaja, ali opravlja v drugi državi pogodbenici samostojne osebne storitve prek stalne baze, ki se tam nahaja, in je holding, ki se mu izplačujejo dividende, dejansko povezan s takšno stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takšnem primeru veljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Kadar družba, ki je rezident države pogodbenice, dobiva svoje dobičke ali dohodke iz druge države pogodbenice, ta druga država ne sme uvesti nobenih davkov na dividende, ki jih izplača družba, razen če so te dividende izplačane rezidentu te druge države, oziroma če je holding, ki se mu izplačujejo dividende, dejansko povezan s stalno poslovno enoto ali stalno bazo v tej drugi državi, niti ne obračunati na nerazdeljene dobičke družbe davka na nerazdeljene dobičke, celo če se izplačane dividende ali nerazdeljeni dobički sestojijo v celoti ali delno iz dobičkov ali dohodka, ki nastane v tej drugi državi pogodbenici.

11. člen

OBRESTI

1. Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in so izplačane rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Vendar se take obresti lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri so nastale, v skladu z zakoni te države, vendar, če je upravičeni lastnik obresti rezident druge države pogodbenice, tako zaračunan davek ne sme presežati 10 odstotkov bruto zneska obresti.

3. Kljub določbam drugega odstavka so obresti oproščene davka v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, če so:

- a) obresti od komercialnih terjatev – vključno s terjatvami, ki jih predstavljajo komercialni papirji, ki so nastali z odlogom plačil za dobrine, blago ali storitve, ki jih je prodalo oziroma izvršilo podjetje;
- b) obresti izplačane v zvezi s posojilom, ki ga dajo, zavarujejo ali za katerega jamčijo ali v zvezi s kreditom, katerega odobrijo, zavarujejo ali za katerega jamčijo, osebe javnega prava katerih namen je vzpodbujanje izvoza;
- c) obresti, izplačane drugi državi pogodbenici, politični enoti ali organu lokalne oblasti.

4. Izraz "obresti" kot se uporablja v tem členu, pomeni dohodek iz terjatev kakršne koli vrste, ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko ali ne in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe pri dolžnikovih dobičkih in še posebej dohodek iz državnih vrednostnih papirjev in dohodek iz zadolžnic ali obveznic, vključno s premijami in nagradami, ki pripadajo takšnim vrednostnim papirjem, zadolžnicam, ali obveznicam. Vendar, izraz "obresti" za namene tega člena ne vključuje pogodbenih kazni zaradi zamude v plačilu niti obresti, ki se po tretjem odstavku 10. člena štejejo za dividende.

5. Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, opravlja posle v drugi državi pogodbenici, v kateri nastajajo obresti iz stalne poslovne enote, ki je v njej, ali opravlja v tej drugi državi pogodbenici samostojne osebne storitve iz stalne baze, ki je v njej, in je terjatev, v zvezi s katero se izplačujejo obresti, dejansko povezana s takšno stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takih primerih veljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

6. Šteje se, da so obresti nastale v državi pogodbenici, kadar je plačnik država, politična enota, organ lokalne oblasti ali rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to ali je rezident države pogodbenice ali ne, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastal dolg, od katerega se plačujejo obresti in te obresti plačuje stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da so te obresti nastale v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

7. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med obema in kako drugo osebo, znesek obresti glede na terjatev, za katero se plačujejo, presega znesek, ki bi bil dogovorjen med plačnikom in upravičenim lastnikom, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takšnem primeru se presežni del plačila obdavči v državi pogodbenici, v kateri so v skladu z zakoni te države obresti nastale.

12. člen

LICENČNINE IN AVTORSKI HONORARJI

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in se izplačujejo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčujejo v tej drugi državi.
2. Vendar pa se take licenčnine in avtorski honorarji lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, v skladu z zakoni te države, vendar, če je upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev rezident druge države pogodbenice, tako zaračunan davek ne sme presegati 5 odstotkov bruto zneska licenčnin in avtorskih honorarjev.
3. Izraz "licenčnine in avtorski honorarji", kot se uporablja v tem členu, pomeni kakršna koli plačila, prejeta za uporabo ali pravico do uporabe, kakršne koli avtorske pravice za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi in filmi ali trakovi za radijsko ali televizijsko oddajanje, patenta, zaščitne znamke, oblike ali modela, načrta, tajne formule ali postopka, ali za informacije, ki se nanašajo na industrijske, komercialne ali znanstvene izkušnje.
4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, opravlja posle v drugi državi pogodbenici, v kateri nastajajo licenčnine in avtorski honorarji iz stalne poslovne enote, ki je v njej, ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze, ki je v njej, in je pravica ali lastnina, v zvezi s katero se izplačujejo licenčnine in avtorski honorarji, dejansko povezana s takšno stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takih primerih veljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.
5. Šteje se, da so licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi pogodbenici, kadar je plačnik država, politična enota, organ lokalne oblasti ali rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to ali je rezident države pogodbenice ali ne, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčnin in avtorskih honorarjev in te licenčnine in avtorske honorarje plačuje stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da so licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.
6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med obema in kako drugo osebo, znesek licenčnin in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, ki bi bil dogovorjen med plačnikom in upravičenim lastnikom, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takšnem primeru se presežni del plačila obdavči v državi pogodbenici, kjer nastanejo licenčnine in avtorski honorarji, v skladu z zakoni te države.

13. člen

KAPITALSKI DOBIČKI

1. Dobički, ki jih rezident države pogodbenice dobi z odtujitvijo nepremičnin, ki so navedene v 6. členu in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.
2. Dobički od odtujitve premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premičnin, ki pripadajo stalni bazi, ki jo ima rezident države pogodbenice na voljo v drugi državi pogodbenici za opravljanje samostojnih osebnih storitev, vključujoč dobičke od odtujitve takšne stalne poslovne enote (samostojno ali skupaj s celotnim podjetjem) ali takšne stalne baze, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.
3. Dobički od odtujitve ladij ali letal, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, ali premičnin v zvezi s prevozi takih ladij ali letal, se obdavčijo samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.
4. Dobički od odtujitve kakršnega koli drugega premoženja, razen premoženja, navedenega v prvem, drugem in tretjem odstavku se obdavčijo samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuji premoženje.

14. člen

NEODVISNE OSEBNE STORITVE

1. Dohodek, ki ga rezident države pogodbenice ustvari s poklicnimi storitvami ali drugimi samostojnimi dejavnostmi, se obdavči samo v tej državi, razen če ima svojo stalno bazo za opravljanje svojih dejavnosti, ki mu je redno na voljo v drugi državi pogodbenici. V tem primeru se lahko v tej drugi državi obdavči samo tolikšen del dohodka, kolikor ga lahko pripišemo tej stalni bazi.
2. Izraz "poklicne storitve" vključuje še posebej samostojne znanstvene, literarne, umetniške, izobraževalne ali pedagoške dejavnosti kot tudi samostojne dejavnosti zdravnikov, odvetnikov, inženirjev, arhitektov, zobozdravnikov in računovodij.

15. člen

ODVISNE OSEBNE STORITVE

1. V skladu z določbami iz 16., 18., 19. in 20. člena se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih prejema rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi, razen če se zaposlitev izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se zaposlitev izvaja v drugi državi, se lahko takšna plačila, ki od tam izvirajo, obdavčijo v tej drugi državi.
2. Kljub določbam prvega odstavka se prejemek, ki ga prejme rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:

- a) prejemnik prebiva v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki ne presegajo skupno 183 dni v katerem koli dvanajstmesečnem obdobju, ki se začne ali konča v obračunskem letu, in
- b) prejemek izplača oz. ga izplačajo v imenu delodajalca, ki ni rezident druge države, in
- c) prejemka ne plačuje stalna poslovna enota ali stalna baza, ki jo ima delodajalec v drugi državi.

3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se prejemek iz zaposlitve, ki se izvaja na ladji ali letalu, s katerim se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave uprave podjetja.

16. člen

DIREKTORJI DRUŽB

1. Plačila direktorjem in druga podobna plačila, ki jih prejema rezident države pogodbenice kot član upravnega odbora družbe ali podobnega organa družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Plačilo, ki ga prejme oseba, navedena v prvem odstavku od družbe v zvezi z vsakodnevnim izpolnjevanjem dolžnosti vodstvene in tehnične narave in plačilo, ki ga prejme rezident države pogodbenice za osebne dejavnosti kot partner družbe, razen družbe z delniškim kapitalom, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavči v skladu z določbami 15. člena, kot da bi bilo tako plačilo, plačilo, ki ga prejme uslužbenec iz zaposlitve in kot, če bi bilo sklicevanje na "delodajalca" sklicevanje na družbo.

17. člen

UMETNIKI IN ŠPORTNIKI

1. Kljub določbam 14. in 15. člena se lahko dohodek, ki ga ustvari rezident države pogodbenice kot na primer gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik ali kot športnik, s svojimi osebnimi dejavnostmi, ki jih izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči v tej drugi državi.

2. Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih izvaja umetnik ali športnik s to svojo dejavnostjo, ne pripada samemu umetniku ali športniku, temveč drugi osebi, je ta dohodek kljub določbam 7., 14. in 15. člena lahko obdavčen v državi pogodbenici, v kateri se opravljajo dejavnosti umetnika ali športnika.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če se dejavnosti, ki se izvajajo v državi pogodbenici, v glavnem podpirajo iz sredstev druge države pogodbenice ali politične enote ali organa lokalne oblasti. V takem primeru se dohodek, ki izvira iz takšnih dejavnosti, obdavči samo v tej drugi državi pogodbenici.

18. člen

POKOJNINE

V skladu z določbami drugega odstavka 19. člena se pokojnine in druga podobna nadomestila, ki se izplačajo rezidentu države pogodbenice za preteklo zaposlitev, obdavčijo samo v tej državi.

19. člen

DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plačilo, razen pokojnine, ki ga izplača država pogodbenica ali politična enota ali njeni organi lokalne oblasti posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo pogodbenico ali za to politično enoto ali njene organe lokalne oblasti, se obdavči samo v tej državi.
b) Takšno plačilo se lahko obdavči samo v drugi državi pogodbenici, če so storitve izvršene v tej državi in če je posameznik rezident te druge države, ki:
1° je državljan te države; ali
2° ni postal rezident te države izključno za namene opravljanja storitev.
2. a) Vsaka pokojnina, ki jo izplačajo ali se izplača iz sredstev skladov, ki so jih oblikovali država pogodbenica, politična enota ali njen organ lokalne oblasti posamezniku v zvezi z opravljenimi storitvami za to državo, politično enoto ali njen organ lokalne oblasti, se obdavči samo v tej državi.
b) Vendar pa se takšna pokojnina obdavči samo v drugi državi pogodbenici, če je posameznik rezident in državljan te države.
3. Določbe 15., 16. in 18. člena se uporabljajo za plačila in pokojnine za storitve, opravljene v zvezi s posli, ki jih izvaja država pogodbenica, politična enota ali organ lokalne oblasti.

20. člen

PROFESORJI IN ŠTUDENTI

1. Kakršna koli plačila, ki so izplačana profesorjem in drugim učiteljem in raziskovalcem, ki so rezidenti države pogodbenice in so prisotni v drugi državi pogodbenici za namene, poučevanja ali vodenja znanstvenih raziskav na univerzi ali drugi uradno priznani izobraževalni ustanovi, so oproščena davka v tej drugi državi za obdobje, ki ne presega dveh let od datuma prihoda takih oseb v to drugo državo. Predhodne določbe ne veljajo za

dohodek od poučevanja ali raziskovanja, če se te dejavnosti ne opravljajo v javnem interesu, temveč predvsem za osebno korist ene ali več oseb.

2. Študent ali pripravnik, ki je ali je bil tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice, ki je v prvi omenjeni državi pogodbenici začasno prisoten samo zaradi svojega izobraževanja ali usposabljanja, je v tej državi oproščen davkov na:

- a) plačila, ki jih je prejel iz virov izven države pogodbenice za vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje; in
- b) plačila, ki jih prejme iz zaposlitve v tej državi v zvezi s svojim izobraževanjem ali usposabljanjem med normalnim obdobjem izobraževanja ali usposabljanja, če tako nadomestilo v katerem koli koledarskem letu ne presega 150.000 belgijskih frankov ali ustrezní znesek v slovenski valuti po uradnem tečaju.

21. člen

DRUGI DOHODKI

1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, kjer koli izvirajo, ki niso obravnavani v predhodnih členih te konvencije in, ki so obdavčeni v tej državi, se obdavčijo samo v tej državi.

2. Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo za dohodek, razen za dohodek iz nepremičnin, kot so opredeljene v drugem odstavku 6. člena, če prejemnik takega dohodka, rezident države pogodbenice, opravlja posle v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote, ki se nahaja v njej, ali opravlja v drugi državi samostojne osebne storitve prek stalne baze, ki se nahaja v njej, in je pravica ali imetje, za katero se plačuje dohodek, dejansko povezana s takšno stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takšnem primeru veljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

IV. POGlavJE – OBDAVČEVANJE PREMOŽENJA

22 . člen

PREMOŽENJE

1. Premoženje, ki sestoji iz nepremičnin navedenih v 6. členu, ki je last rezidenta države pogodbenice in je v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Premoženje, ki sestoji iz premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali iz premičnin, ki pripadajo stalni bazi, ki je na voljo rezidentu države pogodbenice v drugi državi pogodbenici za opravljanje samostojnih osebnih storitev, se lahko obdavči v tej drugi državi.

3. Premoženje, ki sestoji iz ladij in letal, ki se uporabljajo v mednarodnem prometu, in premičnin, potrebnih za delovanje takih ladij ter letal, se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

4. Vse drugo premoženje rezidenta države pogodbenice se obdavči samo v tej državi.

V. POGLAVJE – METODE ZA ODPRAVO DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

23. člen

1. V Sloveniji bo dvojno obdavčevanje odpravljeno kot sledi:

a) kadar rezident Slovenije dobi dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči v Belgiji, Slovenija odobri:

1° kot odbitek od davka na dohodek tega rezidenta znesek, ki je enak davku na dohodek, plačanemu v Belgiji.

2° kot odbitek od davka na premoženje tega rezidenta znesek, ki je enak davku na premoženje, plačanemu v Belgiji.

Takšen odbitek v nobenem primeru ne bo presegal tistega dela davka na dohodek ali na premoženje, ki je bil izračunan pred odbitkom, in ki se nanaša, odvisno od primera, na dohodek ali na premoženje, ki se lahko obdavči v Belgiji.

b) Kljub določbam pododstavka a) so dividende v okviru pomena iz tretjega odstavka 10. člena, ki jih dobi družba, ki je rezident Slovenije, od družbe, ki je rezident Belgije, oproščene davka na dobiček pravnih oseb v Sloveniji v skladu s pogoji, ki jih določa slovenska zakonodaja.

c) Kadar je v skladu s katero koli določbo te konvencije dohodek, ki ga ustvari, ali premoženje, ki ga ima v lasti rezident Slovenije, oproščeno davka v tej državi, lahko Slovenija kljub temu pri izračunu davka na preostanek dohodka ali premoženja tega rezidenta upošteva oproščeni dohodek ali premoženje.

2. V Belgiji bo dvojno obdavčevanje odpravljeno kot sledi:

a) Kadar rezident Belgije dobiva dohodek ali poseduje dele premoženja, ki so obdavčeni v Sloveniji v skladu z določbami te konvencije, razen tistih iz drugega odstavka 10. člena, drugega in sedmega odstavka 11. člena in drugega in šestega odstavka 12. člena, bo Belgija tak dohodek ali dele premoženja oprostila davka, vendar lahko pri izračunavanju zneska davka na preostali dohodek ali premoženje tega rezidenta uporablja davčno stopnjo, ki bi veljala, če tak dohodek ali taki deli premoženja ne bi bili oproščeni davka.

b) V skladu z določbami belgijskega zakona, ki se nanašajo na odbitke davkov, plačanih v tujini, od belgijskega davka, kadar rezident Belgije dobi dele celotnega dohodka za belgijske davčne namene, ki so dividende, ki se obdavčijo v skladu z drugim

odstavkom 10. člena in niso oproščene belgijskega davka v skladu s pododstavkom c) spodaj, obresti, ki se obdavčijo v skladu z drugim ali sedmim odstavkom 11. člena, ali licenčnine in avtorski honorarji, ki se obdavčijo v skladu z drugim ali šestim odstavkom 12. člena, bo slovenski davek, odmerjen od takega dohodka, odobren kot kredit za belgijski davek v zvezi s takim dohodkom.

- c) Dividende v okviru pomena iz tretjega odstavka 10. člena, ki jih dobi družba, ki je rezident Belgije od družbe, ki je rezident Slovenije, bodo oproščene davka na dohodek podjetij v Belgiji pod pogoji in v okviru omejitev, ki jih določa belgijska zakonodaja.
- d) Kadar se v skladu z belgijskimi zakoni izgube podjetja, ki ga upravlja rezident Belgije, ki se pojavijo v stalni poslovni enoti, ki je v Sloveniji, dejansko odbijejo od dobička tega podjetja za njegovo obdavčenje v Belgiji, se oprostitev, ki jo določa pododstavek a), v Belgiji ne uporablja za dobičke drugih obdavčljivih obdobj, ki se pripisujejo tej enoti, če so bili ti dobički oproščeni davka v Sloveniji zaradi pokrivanja omenjenih izgub.

VI. POGlavJE – POSEBNE DOLOČBE

24. člen

ENAKO OBRAVNAVANJE

1. Državljeni države pogodbenice v drugi državi pogodbenici ne smejo biti zavezani kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršnim koli zahtevam s tem v zvezi, ki je drugačno ali bolj obremenjujoče, kot je ali je lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države v enakih okoliščinah, še posebno glede rezidentstva. Ta določba velja, ne glede na določbe 1. člena, tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Osebe brez državljanstva, ki so rezidenti države pogodbenice ne smejo biti v nobeni državi pogodbenici zavezani kakršnemu koli obdavčenju ali kakršnim koli zahtevam s tem v zvezi, ki je drugačno ali bolj obremenjujoče, kot je, ali je lahko obdavčenje in s tem povezane zahteve za državljane zadevne države v enakih okoliščinah.

3. Obdavčenje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ne sme biti manj ugodno v drugi državi pogodbenici, kot bi bilo obdavčenje podjetij te druge države, ki opravlja enake dejavnosti. Ta določba se ne razume, kot da zavezuje državo pogodbenico, da dodeli rezidentom druge države pogodbenice kakršne koli osebne olajšave in odbitke za davčne namene na račun osebnega statusa ali družinskih obveznosti, ki jih dodeljuje svojim rezidentom.

4. Razen kjer veljajo določbe 9. člena, sedmega odstavka 11. člena ali šestega odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji in druga izplačila, ki jih izplačuje podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice za namene določitve obdavčljivega dobička takega podjetja, odbijajo pod istimi pogoji, kot če bi bili izplačani rezidentu prve omenjene države. Tudi dolgovi podjetja države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice se pri ugotavljanju obdavčljivega premoženja tega podjetja odbijajo pod enakimi pogoji, kot da bi bili pogodbeno dogovorjeni z rezidentom prve omenjene države.

5. Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi zavezana kakršnemu koli obdavčevanju ali zahtevam s tem v zvezi, ki bi bile drugačne ali bolj obremenjujoče kot obdavčenje in s tem povezane zahteve, katerim so ali so lahko zavezana druga podobna podjetja prve omenjene države.

6. Nič, kar je navedeno v tem členu, se ne sme razumeti kot da ovira:

- a) Belgijo, da bi obdavčila dobičke, ki se pripisujejo stalni poslovni enoti družbe, ki je rezident Slovenije, v Belgiji, po davčni stopnji, ki jo določa belgijski zakon pod pogojem, da ta stopnja ne presega največje stopnje, ki velja za dobičke družb, ki so rezidenti Belgije;
- b) države pogodbenice, da odmeri davek po odbitku na dividende, ki izhajajo iz holdinga, ki je dejansko povezan s stalno poslovno enoto, ki jo ima v tej državi družba, ki je rezident druge države pogodbenice.

7. Določbe tega člena se uporabljajo kljub določbam 2. člena za davke vseh vrst in opisov.

25. člen

POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVORA

1. Kadar oseba meni, da so ali bodo dejanja ene ali obeh držav pogodbenic imela kot posledico zanjo obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ne glede na sredstva, ki mu jih omogoča domača zakonodaja teh dveh držav, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, če se njegov primer nanaša na prvi odstavek 24. člena, pa tisti državi pogodbenici, katere državljan je. Zadeva mora biti vložena v treh letih od prve prijave dejanja, ki je imelo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami te konvencije.

2. Pristojni organ si mora, če se mu zdi pritožba upravičena in če sam ne more priti do zadovoljive rešitve, prizadevati razrešiti primer v skupnem dogovoru s pristojnim organom druge države pogodbenice, z namenom, da bi se izognil obdavčenju, ki ni v skladu z določbami te konvencije.

*Naslednji drugi stavek drugega odstavka 16. člena MLI se uporablja za to konvencijo:*¹

ARTICLE 16 OF THE MLI – POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVARJANJA

Vsak doseženi dogovor se izvaja ne glede na roke v domačem pravu *držav pogodbenic*.

¹ V skladu s četrtem odstavkom 35. člena MLI, se 16. člen MLI uporablja za *to konvencijo* za zadevo, ki se pristojnemu organu *države pogodbenice* predloži 1. oktobra 2019 ali po njem, razen za zadeve, ki jih s tem dnevom ni bilo mogoče predložiti na podlagi *te konvencije*, preden se je prilagodila z MLI, ne glede na davčno obdobje, na katero se zadeva nanaša.

3. Pristojni organi držav pogodbenic si prizadevajo s skupnim dogovorom razrešiti kakršne koli težave ali dvome, ki izvirajo iz razlage ali uporabe te konvencije.

*Naslednji drugi stavek tretjega odstavka 16. člena MLI se uporablja za to konvencijo:*²

ARTICLE 16 OF THE MLI – POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVARJANJA

Poleg tega se lahko posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih *konvencija* ne predvideva.

4. Pristojni organi držav pogodbenic se sporazumejo o administrativnih ukrepih, ki so potrebni za izvajanje določb te konvencije, zlasti o predložitvi dokazov, ki jih morajo priskrbeti rezidenti ene ali druge države pogodbenice, da bi lahko v drugi državi izkoristili oprostitve ali zmanjšanja davkov, ki jih omogoča konvencija.

5. Pristojni organi držav pogodbenic neposredno komunicirajo drug z drugim o uporabi te konvencije.

*Naslednji VI. del MLI se uporablja za to konvencijo:*³

VI. DEL MLI (ARBITRAŽA)

Prvi do deseti in dvanajsti odstavek 19. člena (obvezna in zavezujoča arbitražna) MLI

1. Kadar:

- a) je oseba po *prvem odstavku 25. člena te konvencije* predložila zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, ker so imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami konvencije, in
- b) se pristojna organa ne moreta dogovoriti o rešitvi zadeve v skladu z *drugim odstavkom 25. člena konvencije v treh letih* od začetnega dne iz osmega ali devetega odstavka 19. člena MLI, odvisno od primera (razen če se pred potekom tega obdobja pristojna organa držav pogodbenic ne dogovorita o drugačnem obdobju v zvezi s to zadevo in o takem dogovoru obvestita osebo, ki je zadevo predložila),

se na pisno zahtevo osebe katera koli nerešena vprašanja, ki izhajajo iz zadeve, predložijo v arbitražo, kot je navedeno v *VI. delu MLI*, v skladu s katerimi koli pravili ali postopki, o katerih se dogovorita pristojna organa držav pogodbenic v skladu z desetim odstavkom 19. člena MLI.

2. Kadar pristojni organ prekine postopek skupnega dogovarjanja iz prvega odstavka 19. člena

² V skladu s četrtem odstavkom 35. člena MLI, se 16. člen MLI uporablja za *to konvencijo* za zadevo, ki se pristojnemu organu države pogodbenice predloži 1. oktobra 2019 ali po njem, razen za zadeve, ki jih s tem dnem ni bilo mogoče predložiti na podlagi *te konvencije*, preden se je prilagodila z MLI, ne glede na davčno obdobje, na katero se zadeva nanaša.

³ V skladu s prvim odstavkom 36. člena MLI se določbe VI. dela (arbitražna) MLI uporabljajo v zvezi s konvencijo za zadeve, predložene pristojnemu organu države pogodbenice 1. oktobra 2019, ali po njem.

V skladu z drugim odstavkom 36. člena MLI se določbe VI. dela (arbitražna) MLI uporabljajo za zadeve, predložene pristojnemu organu države pogodbenice pred 1. oktobrom 2019 samo, če se pristojna organa obeh držav pogodbenic strinjata, da se bo navedeni del uporabil za dano zadevo.

MLI, ker zadevo v zvezi z enim ali več enakimi vprašanji obravnava sodišče ali upravno sodišče, rok, ki je določen v pododstavku b prvega odstavka 19. člena *MLI*, preneha teči, dokler sodišče ali upravno sodišče ne sprejme končne odločitve oziroma je zadeva prekinjena ali umaknjena. Poleg tega, kadar se oseba, ki je predložila zadevo, in pristojni organ dogovorita o prekinitvi postopka skupnega dogovarjanja, v času trajanja take prekinitve rok iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena *MLI* ne teče.

3. Kadar se oba pristojna organa strinjata, da oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ni pravočasno zagotovila katerih koli dodatnih bistvenih informacij, ki jih je zahteval eden ali drugi pristojni organ po začetku teka roka iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena *MLI*, se obdobje iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena *MLI* podaljša za čas, ki je enak obdobju, ki se začne na dan, ko so bile informacije zahtevane, in konča na dan, ko so bile te informacije zagotovljene.

4. a) Arbitražna odločitev v zvezi z vprašanji, ki so bila predložena v arbitražo, se izvede s skupnim dogovorom o zadevi iz prvega odstavka 19. člena *MLI*. Taka arbitražna odločitev je končna.

b) Arbitražna odločitev je zavezujoča za obe *državi pogodbenici*, razen če:

i) oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ne sprejme skupnega dogovora, s katerim se izvede arbitražna odločitev. V takem primeru ni upravičeno, da bi pristojna organa zadevo še naprej kakor koli obravnavala. Šteje se, da oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ne sprejme skupnega dogovora, s katerim se izvaja arbitražna odločitev o zadevi, če katera koli oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, v 60 dneh po dnevu, ko ji je bilo poslano obvestilo o skupnem dogovoru, iz obravnave pred katerim koli sodiščem ali upravnim sodiščem ne umakne vseh vprašanj, razrešenih v skupnem dogovoru, s katerim se izvede arbitražna odločitev, ali kako drugače ne konča kateri koli postopek pred sodiščem ali upravnim sodiščem v zvezi s temi vprašanji na način, ki je v skladu s tem skupnim dogovorom;

ii) je v končni odločitvi sodišč ene od *držav pogodbenic* navedeno, da je arbitražna odločitev neveljavna. V takem primeru se šteje, da zahteva za arbitražo iz prvega odstavka 19. člena *MLI* ni bila predložena in da arbitražni postopek ni potekal (razen za namene 21. člena (zaupnost arbitražnega postopka) in 25. člena (stroški arbitražnega postopka) *MLI*). V takem primeru se lahko predloži nova zahteva za arbitražo, razen če se pristojna organa strinjata, da taka nova zahteva ni dopustna;

iii) oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, pred katerim koli sodiščem ali upravnim sodiščem nadaljuje postopek glede vprašanj, rešenih v skupnem dogovoru, s katerim se izvede arbitražna odločitev.

5. Pristojni organ, ki je prejel začetno zahtevo za postopek skupnega dogovarjanja iz pododstavka a prvega odstavka 19. člena *MLI*, v dveh koledarskih mesecih od prejema zahteve:

a) osebi, ki je predložila zadevo, pošlje obvestilo o prejemu zahteve in

b) pristojnemu organu druge *države pogodbenice* pošlje obvestilo o tej zahtevi, skupaj s kopijo zahteve.

6. Pristojni organ v treh koledarskih mesecih po prejemu zahteve za postopek skupnega dogovarjanja (ali kopije te zahteve od pristojnega organa druge *države pogodbenice*):

a) obvesti osebo, ki je predložila zadevo, in drug pristojni organ, da je prejel informacije,

potrebne za začetek vsebinske obravnave zadeve, ali

- b) od te osebe zahteva dodatne informacije v ta namen.

7. Kadar v skladu s pododstavkom b šestega odstavka *19. člena MLI* eden ali oba pristojna organa od osebe, ki je predložila zadevo, zahtevata dodatne informacije, ki so potrebne za začetek vsebinske obravnave zadeve, pristojni organ, ki je zaprosil za dodatne informacije, v treh koledarskih mesecih od prejema dodatnih informacij od te osebe to osebo in drug pristojni organ obvesti:

- a) da je prejel zahtevane informacije ali
- b) da nekatere zahtevane informacije še vedno manjkajo.

8. Kadar noben pristojni organ ne zahteva dodatnih informacij v skladu s pododstavkom b šestega odstavka *19. člena MLI*, je začetni dan iz prvega odstavka *19. člena MLI* zgodnejši od:

- a) dneva, ko oba pristojna organa obvestita osebo, ki je predložila zadevo, v skladu s pododstavkom a šestega odstavka *19. člena MLI*, in
- b) dneva, ki je tri koledarske mesece po dnevu obvestila pristojnemu organu druge države pogodbenice v skladu s pododstavkom b petega odstavka *19. člena MLI*.

9. Kadar se zahtevajo dodatne informacije v skladu s pododstavkom b šestega odstavka *19. člena MLI*, je začetni dan iz prvega odstavka *19. člena MLI* zgodnejši od:

- a) zadnjega dneva, ko pristojni organi, ki so zahtevali dodatne informacije, obvestijo osebo, ki je predložila zadevo, in drug pristojni organ v skladu s pododstavkom a sedmega odstavka *19. člena MLI*, in
- b) dneva, ki je tri koledarske mesece po dnevu, ko oba pristojna organa prejmeta vse informacije, ki jih je od osebe, ki je predložila zadevo, zahteval kateri koli izmed teh pristojnih organov.

Če pa eden ali oba pristojna organa pošljeta obvestilo iz pododstavka b sedmega odstavka *19. člena MLI*, se tako obvestilo obravnava kot zahtevek za dodatne informacije na podlagi pododstavka b šestega odstavka *19. člena MLI*.

10. Pristojna organa *držav pogodbenic* s skupnim dogovorom po *25. členu konvencije* uredita način uporabe *VI. dela MLI*, vključno z minimalnimi informacijami, ki jih vsak pristojni organ potrebuje, da začne vsebinsko obravnavati zadevo. Tak dogovor se sklene pred dnevom, ko je mogoče nerešena vprašanja v zadevi prvič predložiti v arbitražo, in se lahko občasno spreminja.

12. Ne glede na druge določbe *19. člena MLI*:

- a) katero koli nerešeno vprašanje, ki izhaja iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja, se, čeprav spada v področje uporabe arbitražnega postopka, določenega z *MLI*, ne predloži v arbitražo, če je o tem vprašanju že odločilo sodišče ali upravno sodišče katere koli od *držav pogodbenic*;
- b) če sodišče ali upravno sodišče ene od *držav pogodbenic* – kadar koli po predložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnim organom *držav pogodbenic* – odloči o vprašanju, se arbitražni postopek konča.

20. člen (imenovanje arbitrov) MLI

1. Razen če se pristojna organa *držav pogodbenic* skupno ne dogovorita o drugačnih pravilih, se za namene *VI. dela MLI* uporabljajo drugi do četrte odstavke *20. člena MLI*.
2. Imenovanje članov arbitražnega senata urejajo naslednja pravila:
 - a) Arbitražni senat je sestavljen iz treh posameznikov s strokovnim znanjem ali izkušnjami s področja mednarodnih davčnih zadev.
 - b) Vsak pristojni organ imenuje enega člana senata v 60 dneh od dneva predložitve zahteve za arbitražo na podlagi prvega odstavka 19. člena *MLI*. Dva na tak način imenovana člana senata v 60 dneh od poznejšega od njunih imenovanj imenujeta tretjega člana, ki opravlja funkcijo predsednika arbitražnega senata. Predsednik ne sme biti državljan niti rezident nobene od *držav pogodbenic*.
 - c) Vsak imenovani član arbitražnega senata mora biti ob sprejemu imenovanja nepristranski in neodvisen od pristojnih organov, davčnih uprav in ministrstev za finance *držav pogodbenic* in od vseh oseb, na katere se zadeva neposredno nanaša (in njihovih svetovalcev); svojo nepristranskost in neodvisnost mora ohranjati ves čas postopka in se v razumnem obdobju po njem izogibati vsakršnemu ravnanju, ki bi lahko ogrozilo vtis nepristranskosti in neodvisnosti arbitrov v zvezi s postopkom.
3. Če pristojni organ *države pogodbenice* ne imenuje člana arbitražnega senata na način in v rokih, ki so določeni v drugem odstavku *20. člena MLI* ali o katerih se dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*, člana v imenu tega pristojnega organa imenuje uradna oseba na najvišjem položaju v Centru za davčno politiko in upravo Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, ki ni državljan nobene od *držav pogodbenic*.
4. Če prva dva člana arbitražnega senata ne imenujeta predsednika na način in v rokih, ki so določeni v drugem odstavku *20. člena MLI* ali o katerih se dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*, predsednika imenuje uradna oseba na najvišjem položaju v Centru za davčno politiko in upravo Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, ki ni državljan nobene od *držav pogodbenic*.

21. člen (zaupnost arbitražnega postopka) MLI

1. Izključno za namene uporabe določb *VI. dela MLI* in določb *konvencije* ter domače zakonodaje *držav pogodbenic* v zvezi z izmenjavo informacij, zaupnostjo in upravno pomočjo se člani arbitražnega senata in največ trije člani osebja na člana (in potencialni arbitri samo, če je to potrebno za preverjanje njihove sposobnosti za izpolnjevanje zahtev za arbitre) štejejo za osebe ali organe, ki se jim lahko razkrijejo informacije. Informacije, ki jih prejme arbitražni senat ali potencialni arbitri, in informacije, ki jih pristojni organi prejmejo od arbitražnega senata, se štejejo za informacije, ki se izmenjajo na podlagi določb *konvencije*, ki se nanašajo na izmenjavo informacij in upravno pomoč.
2. Pristojna organa *držav pogodbenic* zagotovita, da se člani arbitražnega senata in njihovo osebje še pred delovanjem v arbitražnem postopku pisno zavežejo, da bodo katere koli informacije v zvezi z arbitražnim postopkom obravnavali v skladu z obveznostmi glede zaupnosti in nerazkritja, opisanimi v določbah *konvencije*, ki se nanašajo na izmenjavo informacij in upravno pomoč, ter tistimi na podlagi

veljavne zakonodaje *držav pogodbenic*.

22. člen (rešitev zadeve pred koncem arbitraže) MLI

Za namene *VI. dela MLI* in določb *konvencije*, ki omogočajo reševanje zadev s skupnim dogovarjanjem, se postopek skupnega dogovarjanja in arbitražni postopek v zvezi z zadevo končata, če kadar koli po predložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnim organom *držav pogodbenic*:

- a) pristojna organa *držav pogodbenic* dosežeta skupni dogovor o rešitvi zadeve ali
- b) oseba, ki je predložila zadevo, umakne zahtevo za arbitražo ali postopek skupnega dogovarjanja.

Drugi in peti odstavek 23. člena (vrsta arbitražnega postopka) MLI

Arbitraža neodvisnega mnenja

2. Razen če se pristojna organa *držav pogodbenic* medsebojno ne dogovorita o drugačnih pravilih, veljajo za arbitražni postopek naslednja pravila:

- a) potem ko se zadeva predloži v arbitražo, pristojni organ vsake *države pogodbenice* vsem članom senata brez nepotrebne odlašanja zagotovi katere koli informacije, ki so lahko potrebne za arbitražno odločitev. Razen če se pristojna organa *držav pogodbenic* ne dogovorita drugače, se katere koli informacije, ki obema pristojnima organoma niso bile na voljo preden sta oba prejela zahtevo za arbitražo, ne upoštevajo pri odločitvi;
- b) arbitražni senat odloči o vprašanjih, predloženih v arbitražo, v skladu z veljavnimi določbami *konvencije* in ob upoštevanju teh določb v skladu z veljavnimi določbami domače zakonodaje *držav pogodbenic*. Člani senata upoštevajo tudi katere koli druge vire, ki jih pristojna organa *držav pogodbenic* lahko izrecno opredelita s skupnim dogovorom;
- c) arbitražna odločitev se pristojnima organoma *držav pogodbenic* sporoči pisno, v njej pa so navedeni pravni viri, na katerih temelji, in njena obrazložitev. Arbitražna odločitev se sprejme z navadno večino članov senata. Arbitražna odločitev nima precedenčne vrednosti.

5. Pred začetkom arbitražnega postopka pristojna organa *držav pogodbenic* zagotovita, da se vsaka oseba, ki je predložila zadevo, in njeni svetovalci pisno zavežejo, da informacij, ki jih prejmejo med arbitražnim postopkom od pristojnega organa ali arbitražnega senata, ne bodo razkrili nobeni drugi osebi. Postopek skupnega dogovarjanja na podlagi *konvencije* in arbitražni postopek na podlagi *VI. dela MLI* se v zvezi z zadevo končata, če kadar koli po vložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnima organoma *držav pogodbenic*, oseba, ki je predložila zadevo, ali eden od njenih svetovalcev bistveno krši to zavezo.

Drugi odstavek 24. člena (dogovor o drugačnem reševanju) MLI

2. Ne glede na četrti odstavek 19. člena *MLI* arbitražna odločitev v skladu s *VI. delom MLI* ni zavezujoča za *državi pogodbenici* in se ne izvede, če se pristojna organa *držav pogodbenic* dogovorita o drugačni rešitvi vseh nerešenih vprašanj v treh koledarskih mesecih po tem, ko jima je bila sporočena arbitražna odločitev.

25. člen (stroški arbitražnega postopka) MLI

V arbitražnem postopku na podlagi *VI. dela MLI* honorarje za člane arbitražnega senata in njihove izdatke ter vse druge stroške, ki jih imata *državi pogodbenici* v zvezi z arbitražnim postopkom, krijeta *državi pogodbenici* na način, o katerem se skupno dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*. Če takega dogovora ni, vsaka *država pogodbenica* krije svoje stroške in stroške svojega imenovanega člana senata. Stroške predsednika arbitražnega senata in druge stroške, povezane z vodenjem arbitražnega postopka, v enakih deležih krijeta *državi pogodbenici*.

Drugi in tretji odstavek 26. člena (združljivost) MLI

2. Katero koli nerešeno vprašanje, ki izhaja iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja, ki sicer spada v področje uporabe arbitražnega postopka, ki ga določa *VI. del MLI*, se ne predloži v arbitražo, če vprašanje spada v področje zadeve, v zvezi s katero se je predhodno že ustanovil arbitražni senat ali podoben organ v skladu z dvostransko ali večstransko konvencijo, ki določa obvezno in zavezujoče arbitražno reševanje nerešenih vprašanj, ki izhajajo iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja.

3. Nič v *VI. delu MLI* ne vpliva na izpolnjevanje širših obveznosti v zvezi z arbitražnim reševanjem nerešenih vprašanj, ki izhajajo iz postopka skupnega dogovarjanja na podlagi drugih konvencij, katerih pogodbenici sta ali bosta postali *državi pogodbenici*.

Pododstavek a drugega odstavka 28. člena (pridrški) MLI

Republika Slovenija v skladu s *pododstavkom a drugega odstavka 28. člena MLI* izraža naslednje pridrške v zvezi z obsegom zadev, za katere je mogoča arbitraža na podlagi *VI. dela MLI*.

1. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega *VI. dela* izključi zadeve v zvezi z dohodkom ali premoženjem, ki ni obdavčeno v pogodbeni jurisdikciji, ker ni vključeno v davčno osnovo v tej pogodbeni jurisdikciji, ali ker zanj velja oprostitev ali ničelna davčna stopnja, ki velja samo po domači davčni zakonodaji navedene pogodbene jurisdikcije, in je značilna za tak dohodek ali premoženje.

2. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega *VI. dela* izključi zadeve, ki vključujejo dejanja, za katera je bilo za davčnega zavezanca, osebo, ki deluje zanj, ali povezano osebo, odločeno:

- i. sodišče ga je spoznalo za krivega kaznivega dejanja v zvezi z davki ali
- ii. naložena mu je bila velika kazen zaradi davčne goljufije, utaje ali izogibanja.

Za ta namen Zakon o davčnem postopku vsebuje zakonodajne določbe, ki urejajo velike kazni zaradi davčne goljufije, utaje ali izogibanja. Upoštevajo se tudi morebitne naknadne določbe, ki

nadomeščajo, spreminjajo ali posodablajo te določbe. Republika Slovenija o teh naknadnih določbah obvesti depozitarja.

3. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve, ki vključujejo rezidentstvo družb in drugih subjektov.

4. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve, ki vključujejo uporabo domačih določb proti izogibanju. Za ta namen domače določbe Republike Slovenije proti izogibanju vključujejo take določbe, ki so v davčni zakonodaji.

26. člen

IZMENJAVA INFORMACIJ

1. Pristojni organi držav pogodbenic si izmenjujejo informacije, ki so potrebne za izvajanje določb te konvencije ali domačih zakonov držav pogodbenic, ki veljajo za davke, ki so zajeti v tej konvenciji, če obdavčevanje v skladu z njimi ne nasprotuje tej konvenciji. Izmenjava informacij ni omejena s 1. členom. Vsaka informacija, ki jo prejme država pogodbenica, se obravnava za tajno na enak način, kot se informacije, pridobljene po zakonih te države, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), ki odmerjajo ali pobirajo davke iz te konvencije, ki izvajajo njihovo izterjavo ali pregon v zvezi z njimi, ali odločajo o pritožbah v zvezi z njimi. Te osebe in oblasti morajo uporabljati informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo na javnih sodnih razpravah ali pri sodnih odločitvah.

2. V nobenem primeru se določbe prvega odstavka ne smejo razumeti, kot da nalagajo obveznosti državi pogodbenici:

- a) da izvaja administrativne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo ali administrativno prakso te ali druge države pogodbenice;
- b) da preskrbi informacije, ki jih ni mogoče dobiti po zakonski ali običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice;
- c) da preskrbi informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinske postopke ali informacije, katerih razkritje bi nasprotovalo javnemu redu (ordre public).

27. člen

ČLANI DIPLOMATSKE MISIJE ALI KONZULARNI USLUŽBENCI

Nič v tej konvenciji ne vpliva na davčne ugodnosti članov diplomatskih misij ali konzularnih uslužbencev po splošnih pravilih mednarodnega prava ali v skladu z določbami posebnih sporazumov.

Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV
(Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe *konvencije* se ugodnost po *konvenciji* v zvezi z delom dohodka ali premoženja ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb *konvencije*.

VII. POGLAVJE – KONČNE DOLOČBE

28. člen

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Ta konvencija se ratificira in listine o ratifikaciji se izmenjajo v Bruslju. Konvencija začne veljati petnajsti dan po dnevu izmenjave listin o ratifikaciji.

2. Določbe konvencije se začnejo uporabljati:

- a) v zvezi z davki na viru, za dohodek, ki se knjiži v dobro ali je plačljiv na ali po 1. januarju v letu, ki sledi letu, v katerem so bile izmenjane listine o ratifikaciji;
- b) v zvezi z drugimi davki, ki se zaračunajo na dohodek davčnih obdobj z začetkom na ali po 1. januarju v letu, ki sledi letu, v katerem so bile izmenjane listine o ratifikaciji;
- c) v zvezi z davki na premoženje, ki se zaračunajo na dele premoženja, ki obstaja 1. januarja v katerem koli letu, ki sledi letu v katerem so bile izmenjane listine o ratifikaciji.

3. Določbe Konvencije med Socialistično Federativno Republiko Jugoslavijo in Kraljevino Belgijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka in premoženja, podpisane v Beogradu dne 21. novembra 1980, prenehajo veljati v zvezi s kakršnim koli slovenskim ali belgijskim davkom na dohodek, za katerega se uporablja ta konvencija kar zadeva ta davek, v skladu z določbami drugega odstavka.

29. člen

PRENEHANJE VELJAVNOSTI

Ta konvencija velja, dokler je država pogodbenica ne odpove, vendar lahko ena ali druga država pogodbenica odpove konvencijo po diplomatski poti, s pisnim obvestilom o odpovedi drugi državi pogodbenici, najkasneje 30. junija katerega koli koledarskega leta, od petega leta, ki sledi tistemu, v katerem so bile izmenjane listine o ratifikaciji. V primeru odpovedi pred 1. julijem takega leta se konvencija preneha uporabljati:

- a) v zvezi z davki na viru, za dohodek, ki se knjiži v dobro ali je plačljiv na ali po 1. januarju v letu, ki sledi letu, v katerem je bilo dano obvestilo o odpovedi;
- b) v zvezi z drugimi davki, ki se zaračunajo na dohodek davčnih obdobj z začetkom na ali po 1. januarju v letu, ki sledi letu, v katerem je bilo dano obvestilo o odpovedi;
- c) v zvezi z davki na premoženje, zaračunanimi na dele premoženja, ki obstaja 1. januarja v katerem koli letu, ki sledi letu, v katerem je bilo dano obvestilo o odpovedi.

DA BI TO POTRDILA sta spodaj podpisana, ki sta za to pravilno pooblaščenca s strani njihovih vlad, podpisala to konvencijo.

Sestavljeno v dveh izvodih v Ljubljani dne 22. junija 1998 v slovenskem, francoskem, nizozemskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako veljavna. V primeru razhajanj med besedili prevlada angleško besedilo.

Za Vlado
Republike Slovenije
dr. Janez Drnovšek

Za Vlado
Kraljevine Belgije
Jean – Luc Dehaene